

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

21 декември 2011 година*

По дело С-27/09 Р

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 19 януари 2009 г.,

Френска република, за която се явяват г-жа Е. Belliard, както и г-н G. de Bergues и г-н А. Adam, в качеството на представители,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

People's Mojahedin Organization of Iran, установена в Auvers-sur-Oise (Франция), за която се явяват адв. J.-P. Spitzer, avocat, г-н D. Vaughan, QC, и г-жа М.-Е. Demetriou, barrister,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

* Език на производството: английски.

Съвет на Европейския съюз,

ответник в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват г-жа S. Voelaert и г-н P. Aalto, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н A. Tizzano, г-н J. N. Cunha Rodrigues (докладчик), г-н K. Lenaerts и г-н J.-C. Bonichot, председатели на състави, г-н E. Juhász, г-н G. Arestis, г-н A. Borg Barthet, г-н M. Ilešič, г-н L. Bay Larsen, г-н T. von Danwitz, г-н Ал. Арабаджиев и г-жа С. Toader, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-жа L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 8 септември 2010 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 14 юли 2011 г.,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 С жалбата си Френската република иска отмяната на Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности [понастоящем Общия съд на Европейския съюз] от 4 декември 2008 г. по дело People's Mojahedin Organization of Iran/ Съвет (Т-284/08, Сборник, стр. II-3487, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което се уважава жалбата на People's Mojahedin Organization of Iran (наричана по-нататък „РМОИ“) за отмяна на Решение 2008/583/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2007/868/ЕО (ОВ L 188, стр. 21, наричано по-нататък „спорното решение“) в частта, която се отнася до РМОИ.

Правна уредба

Резолюция 1373 (2001) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации

- 2 На 28 септември 2001 г. Съветът за сигурност на Организацията на обединените нации приема Резолюция 1373 (2001), регламентираща стратегии за борба с тероризма с всички средства, и по-конкретно за борбата с неговото

финансиране. Параграф 1, буква в) от тази резолюция по-специално предвижда, че всички държави замразяват незабавно средствата и другите финансови активи или икономически ресурси на лицата, които извършват или възнамеряват да извършат терористични действия, които подпомагат или участват в такива действия, на образуванията, притежавани или контролирани от тях, и на лицата и образуванията, действащи от името или под ръководството на такива лица и образувания.

- 3 Резолюцията не съдържа списък с лицата, спрямо които трябва да се прилагат тези ограничителни мерки.

Обща позиция 2001/931/ОВППС

- 4 Считайки, че за изпълнението на Резолюция 1373 (2001) е необходимо предприемането на действия от страна на Европейската общност, на 27 декември 2001 г. Съветът на Европейския съюз приема по-специално Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма (ОВ L 344, стр. 93; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 179).
- 5 Член 1, параграф 1 от тази обща позиция предвижда:

„Настоящата обща позиция се прилага в съответствие с разпоредбите на следващите членове към лицата, групите и [образуванията], участващи в извършването на терористични действия, изброени в приложението.“

- 6 Член 1, параграфи 2 и 3 от Обща позиция 2001/931 определят съответно какво следва да се разбира под „лица, групи и [образувания], участващи в извършването на терористични действия“ и под „терористично [действие]“.
- 7 Член 1, параграфи 4 и 6 от посочената обща позиция гласи:

„4. Списъкът в приложението се изготвя на базата на прецизна информация или [материали по преписката, установяващи], че е взето решение от компетентните органи по отношение на засегнатите лица, групи или [образувания], независимо дали това засяга възбуждането на разследвания или преследване от прокурора на терористично действие, опит да се извърши, участва или подпомогне такова действие, и която информация е основана на сериозни и достоверни доказателства или улики, или на присъда за такива намерения. Лицата, групите, или [образуванията], определени от Съвета за сигурност на Обединените нации като свързани с тероризма или срещу които е разпоредено налагането на санкции, могат да бъдат включени в този списък.

За целите на настоящия параграф „компетент[ен орган]“ означава съдебна власт, а там, където съдебната власт няма компетентност в областта, попадаща в обхвата на настоящия параграф, компетентните [органи] в тази област.

[...]

6. Имената на лицата и образуванията в списъка от приложението се прегледват през определени интервали от време и поне веднъж на всеки шест месеца, за да се гарантира, че съществуват основания да бъдат включени в списъка.“

- 8 Обща позиция 2002/340/ОВППС на Съвета от 2 май 2002 година за актуализиране на Обща позиция 2001/931 (ОВ L 116, стр. 75) добавя РМОІ в списъка от приложението към Обща позиция 2001/931.

- 9 Включването на РМОІ в списъка от приложението към Обща позиция 2001/931 е потвърдено от редица последващи решения на Съвета, приети в съответствие с член 1, параграф 6 от същата.

Регламент (ЕО) № 2580/2001

- 10 На 27 декември 2001 г. Съветът приема Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, стр. 70; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 169 и поправка в ОВ L 52, 2010 г., стр. 58).

- 11 Съображение 5 от Регламент № 2580/2001 гласи:

„Необходимо е предприемането на действие от страна на Общността, за да се изпълнят аспектите на общата външна политика и политиката на сигурност, формулирани в Обща позиция 2001/931/ОВППС.“

12 Съгласно член 2 от Регламента:

„1. Освен ако не е позволено по смисъла на членове 5 и 6:

- а) всички средства, други финансови активи и икономически [ресурси], принадлежащи на или притежавани, или държани от физическо или юридическо лице, група или образувание в списъка по смисъла на параграф 3, се замразяват;

- б) не се предоставят средствата, другите финансови активи и икономически [ресурси] пряко или непряко, на или в полза на физическо или юридическо лице, група или [образувание] в списъка, посочен в параграф 3.

2. Освен ако не е позволено по смисъла на членове 5 и 6, се забранява предоставянето на финансовите услуги на или в полза на физическо или юридическо лице, група или образувание в списъка по смисъла на параграф 3.

3. Съветът, действащ единодушно, създава, преглежда и изменя списъка на лицата, групите или [образуванията], към които се прилага настоящият регламент, в съответствие с разпоредбите на член 1, параграфи 4, 5 и 6 от Обща позиция 2001/931/ОВППС. [...]"

13 РМОІ е включена в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 с Решение 2002/334/ЕО на Съвета от 2 май 2002 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Решение 2001/927/ЕО (ОВ L 116, стр. 33).

- 14 Включването на РМОІ в посочения списък е потвърдено с последващи решения на Съвета, приети в съответствие с член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, между които е и спорното решение.
- 15 РМОІ е заличена от посочения списък с Решение 2009/62/ЕО на Съвета от 26 януари 2009 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Решение 2008/583/ЕО (ОВ L 23, стр. 25).
- 16 Съгласно съображение 5 от Решение 2009/62:

„Съгласно [обжалваното съдебно решение] една група не е включена в списъка на лицата, групите и образуванията, спрямо които се прилага Регламент (ЕО) № 2580/2001.“

- 17 Безспорно е, че посочената в това съображение група е РМОІ.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 18 По отношение на обстоятелствата, предхождащи настоящия спор, точка 1 от обжалваното съдебно решение препраща към Решение на Общия съд от 12 декември 2006 г. по дело Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет (Т-228/02, Recueil, стр. II-4665, точки 1—26) и Решение на Общия съд от 23 октомври 2008 г. по дело People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет (Т-256/07, Сборник, стр. II-3019, точки 1—37).

- 19 В точки 1, 2, 12 и 16 от посоченото по-горе Решение по дело Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет се приема следното:

„1 От материалите по делото е видно, че [РМОИ] е създадена през 1965 г. с цел установяването на демократичен режим в Иран, който да замени режима на Шаха, а впоследствие този на моллите. През 1981 г. тя участва в създаването на Националния съвет за съпротива на Иран (НССИ), който се определя като „парламент в изгнание на иранската съпротива“. Към момента на настъпване на обстоятелствата по настоящия спор тя се състои от пет отделни организации, както и от една независима секция, към която спада действащо във вътрешността на Иран военно крило. Съгласно твърденията ѝ обаче от месец юни 2001 г. [РМОИ] и всички нейни членове са се отказали изрично от всякаква военна дейност, като към настоящия момент организацията вече няма въоръжени структури.

2 С разпореждане от 28 март 2001 г. Secretary of State for the Home Department (министър на вътрешните работи на Обединеното кралство, наричан по-нататък „Home Secretary“) включва [РМОИ] в списъка на организации, забранени на основание на Terrorism Act 2000 (Закон от 2000 г. относно тероризма). [РМОИ] подава две паралелни жалби срещу разпореждането, от които едната (appeal) пред Proscribed Organisations Appeal Commission (Апелативна комисия за забранените организации, наричана по-нататък „РОАС“), а другата (judicial review) пред High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) [Висш съд (Англия и Уелс), отделение на Кралския съд (административен съд) [...].

[...]

12 С решение от 17 април 2002 г. [посоченият съд] отхвърля жалбата на [РМОИ] срещу разпореждането на Home Secretary от 28 март 2001 г. [...], като приема по същество, че РОАС е компетентният орган, пред който [РМОИ] може да

изложи доводите си, включително тези, които са изведени от нарушението на правото на изслушване.

[...]

16 С решение от 15 ноември 2002 г. РОАС отхвърля жалбата на [РМОИ] срещу разпореждането на Home Secretary от 28 март 2001 г. [...], като по-конкретно приема, че няма изискване за предварително изслушване на [РМОИ], тъй като то е неосъществимо и нежелателно в рамките на насоченото срещу терористичните организации законодателство. Съгласно това решение установеният от Terrorism Act 2000 ред предоставя на [РМОИ] законова възможност да изложи становището си пред РОАС.“

20 Последните настъпили преди спора обстоятелства са изложени накратко в точки 2—10 от обжалваното съдебно решение по следния начин:

„2 С Решение от 7 май 2008 г. Court of Appeal (England & Wales) [Апелативен съд (Англия и Уелс), Обединено кралство, наричан по-нататък „Court of Appeal“] отхвърля искането на [Home Secretary] да му бъде разрешено да подаде пред тази юрисдикция жалба срещу решението на [РОАС] от 30 ноември 2007 г., с което тази юрисдикция е уважила жалба, подадена срещу решението на Home Secretary от 1 септември 2006 г., с което се отказва вдигане на забраната на [РМОИ] в качеството ѝ на организация, замесена в терористична дейност, и е разпоредила на посочения Home Secretary да представи на Парламента на Обединеното кралство проект на разпореждане (Order), с което [РМОИ] се изважда от списъка на забранените организации в Обединеното кралство по силата на Terrorism Act 2000 [...].

3 В това решение РОАС по-специално квалифицира като „порочно“ (perverse) заключението на Home Secretary, съдържащо се в решението му от 1 септември 2006 г., с което се отказва вдигане на забраната на [РМОИ] и според

което по това време тя все още била организация, „замесена в терористична дейност“ (concerned in terrorism) по смисъла на Terrorism Act 2000. [...]

[...]

- 5 В своето посочено по-горе решение Court of Appeal потвърждава съображенията на РОАС. Освен това той посочва, че представените от Home Secretary поверителни данни подсилват заключението му, че Home Secretary не е могъл разумно да предположи, че РМОІ възнамерява в бъдеще да се върне към тероризма.
- 6 Вследствие на това с разпореждане от 23 юни 2008 г., влязло в сила на 24 юни, Home Secretary заличава името на РМОІ от списъка на забранените по силата на Terrorism Act 2000 организации. Това заличаване е одобрено от двете камари на Парламента на Обединеното кралство.
- 7 В [спорното решение] Съветът въпреки това запазва, наред с други, името на [РМОІ] в списъка, който се съдържа в приложението към [Регламент № 2580/2001]. [...].
- 8 Точка 5 от съображенията на [спорното] решение, която безспорно се отнася до РМОІ, гласи:

„В случая с една група Съветът взе предвид факта, че решението на компетентния орган, въз основа на което групата е била включена в списъка, вече не е в сила от 24 юни 2008 г. Нова информация по отношение на групата обаче беше представена на вниманието на Съвета. Съветът счете, че тази нова информация обосновава включването на групата [в] списъка.“

- 9 С писмо на Съвета от 15 юли 2008 г. [...] [спорното] решение е съобщено на [РМОИ]. В това писмо Съветът по-специално посочва следното:

„Съветът отново реши да включи [РМОИ] в списъка [...] Съветът отбелязва факта, че решението на компетентния орган, послужило като основание за включването на [РМОИ] в списъка, от 24 юни вече не е в сила. Съветът обаче получи нова информация, която е релевантна за това включване. След като разгледа тази нова информация, Съветът реши, че [РМОИ] трябва да остане включена в горепосочения списък. Поради това Съветът изменя съответно изложението на мотиви.“

- 10 В изложението на мотиви, приложено към уведомителното писмо [...], Съветът излага следното:

„[РМОИ] е група, създадена през 1965 г. с първоначална цел да свали имперския режим. Нейните членове са участвали в елиминирането на няколко хиляди „агенти“ на предишния режим и са сред водачите при вземането на заложници в посолството на Съединените щати в Техеран. Въпреки че първоначално е сред най-радикалните групи на ислямската революция, след забраняването ѝ РМОИ минава в нелегалност и извършва няколко атаки срещу управляващия режим в Техеран. Организацията стои в основата на терористични агенти [...]. Освен това срещу членове на тази организация, разположени в различни държави — членки на Европейския съюз, понастоящем се водят наказателни преследвания за престъпна дейност, насочена към финансиране на тяхната дейност. Тези актове попадат в обхвата на разпоредбите на член 1, параграф 3, букви а), в), г), е), ж), з) и и) от Обща позиция 2001/931 и са извършени за целите, посочени в член 1, параграф 3, [подточки] i) и iii).

[РМОI] попада в обхвата на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001.

През април 2001 г. антитерористичната прокурорска служба на Tribunal de grande instance de Paris образува съдебна проверка по обвинение в „сговаряне с престъпна цел с оглед подготовка на терористични актове“ при условията, предвидени във френското право съгласно Закон 96/647 от 22 юли 1996 г. Разследванията, проведени в хода на тази съдебна проверка, довеждат до посочването на предполагаемите членове на [РМОI], отговорни за поредица от нарушения, всички свързани основно или косвено с колективно образувание, чиято цел е сериозно да разстрои обществения ред чрез сплашване или терор. Освен споменатото обвинение тази проверка визира и „финансирането на терористична група“ при условията, предвидени във френското право съгласно Закон 2001/1062 от 15 ноември 2001 година относно ежедневната сигурност.

На 19 март 2007 г. и 13 ноември 2007 г. антитерористичната прокурорска служба на Париж повдига допълнителни обвинения срещу предполагаеми членове на [РМОI]. Тези производства са обосновани от нуждата да се направят разследвания във връзка с новата информация, произтичаща от разследванията, извършени между 2001 г. и 2007 г. Те визират по-конкретно обвиненията в „изпиране на преките или непреките приходи от престъпления от измама срещу особено уязвими лица и от организирана измама“, свързани с терористично образувание, при условията, предвидени във френското право съгласно Закон 2003/706 от 2 август 2003 г.

Вследствие на това по отношение на [РМОI] е взето решение от компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931.

Съветът отбелязва, че тези производства все още не са приключили и са разширени през 2007 г. в контекста на борбата с операциите по финансиране, проведени от терористични групи. Съветът счита, че мотивите за

включването на [РМОІ] в списъка на лица и образувания, спрямо които се прилагат мерките, предвидени в член 2, параграфи 1 и 2 от Регламент № 2580/2001, остават валидни.

След като разгледа тази информация, Съветът реши, че спрямо [РМОІ] трябва да продължат да се прилагат мерките, предвидени в член 2, параграфи 1 и 2 от Регламент № 2580/2001.²¹

Жалбата пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

²¹ На 21 юли 2008 г. РМОІ подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение и моли Общия съд:

— да отмени спорното решение в частта, в която то я засяга,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

²² Френската република и Европейската комисия са допуснати да встъпят пред Общия съд в подкрепа на исканията на Съвета.

- 23 В подкрепа на исканията си РМОІ се позовава по същество на пет правни основания, изведени, първо — от явна грешка в преценката; второ — от нарушение на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и на правилата относно тежестта на доказване; трето — от нарушение на правото на ефективна съдебна защита; четвърто — от нарушение на правото на защита и на задължението за мотивиране; и пето — от злоупотреба с власт или с процесуални права.
- 24 По отношение на четвъртото правно основание, изведено от нарушение на правото на защита, Общият съд посочва в точка 36 от обжалваното съдебно решение, че несъмнено Съветът е приел спорното решение, без предварително да съобщи на РМОІ новата информация или новите материали по преписката, които според него оправдават оставането на името ѝ в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, а именно тези относно съдебната проверка, образувана от антитерористичната прокурорска служба на Tribunal de grande instance de Paris през април 2001 г. и относно двете допълнителни обвинения от март и ноември 2007 г. Общият съд пояснява, че *a fortiori* Съветът не е дал възможност РМОІ да изрази надлежно становището си по този въпрос преди приемането на спорното решение.
- 25 От това в точка 37 от обжалваното съдебно решение Общият съд прави извода, че по отношение на спазването на правото на защита спорното решение следва да се счита за прието в нарушение на принципите, посочени по-специално в точки 120, 126 и 131 от споменатото по-горе Решение по дело Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет.
- 26 Освен това в точки 39—44 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда най-напред довода на Съвета, че е имал основание да предприеме това действие поради особеното му положение в дадения случай, а именно необходимостта от неотложно приемане на спорното решение.

- 27 В това отношение в точка 40 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че твърдяната неотложност изобщо не е установена.
- 28 Общият съд посочва, че между 7 май 2008 г. — датата на постановяване на решението на Court of Appeal, окончателно отнемащо възможността Съветът да продължи да се основава на решението на Home Secretary от 28 март 2001 г., и 15 юли 2008 г. — датата на приемането на спорното решение, са изтекли повече от два месеца. Съветът обаче не е обяснил защо му е било невъзможно да предприеме действия веднага след 7 май 2008 г. с оглед на изваждането на РМОИ от списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 или с оглед на оставянето ѝ в този списък въз основа на нова информация.
- 29 В точка 41 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема също, че дори и да се предположи, че новите данни са съобщени на Съвета едва през юни 2008 г., това не обяснява защо тази нова информация не е могла да бъде съобщена веднага на РМОИ, ако Съветът е възнамерявал да се позове на нея.
- 30 Освен това Общият съд посочва, че макар в становището си, представено по дело Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет, по което е постановено споменатото по-горе решение от 23 октомври 2008 г., Съветът изрично да заявява намерението си неотложно да изрази позиция по представената на неговото внимание „нова информация“, тази институция се е въздържала да съобщи информацията на РМОИ, без да се позове на каквато и да било материална или правна невъзможност да стори това и въпреки обстоятелството, че с посоченото по-горе Решение по дело Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет Общият съд е отменил едно от по-ранните ѝ решения именно с мотива, че не е съобщила предварително на жалбоподателя информацията, на която се е позовала.
- 31 В точка 42 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че нито решението на Court of Appeal от 7 май 2008 г., нито разпореждането на Home Secretary от 23 юни 2008 г. имат автоматично и непосредствено действие по отношение на приложимото тогава Решение 2007/868/ЕО на Съвета от 20 декември

2007 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 и за отмяна на Решение 2007/445/ЕО (ОВ L 340, стр. 100), тъй като поради презумпцията за валидност на актовете на Съюза то запазва действието си със силата на закон, докато не бъде оттеглено, отменено в рамките на производство за отмяна или обявено за недействително след преюдициално запитване или възражение за незаконосъобразност.

- 32 На второ място, Общият съд отхвърля довода на Съвета, че съобщаването на РМОІ на изложените мотиви е позволило правото ѝ на защита да бъде спазено.
- 33 В това отношение в точка 46 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че посоченият довод е вследствие на обвъркване между гаранциите на правото на защита в рамките на административното производство и гаранциите, които произтичат от правото на ефективна съдебна защита срещу увреждащия акт, приет вследствие на това производство.
- 34 От посоченото Общият съд достига в точка 47 от обжалваното съдебно решение до извода, че четвъртото правно основание е обосновано и че поради това спорното решение следва да се отмени в частта, която се отнася до РМОІ.
- 35 В точка 48 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че макар при тези условия да не счита за необходимо да се произнася по останалите правни основания на жалбата, той все пак ще разгледа второто и третото правно основание поради значението им за основното право на ефективна съдебна защита.
- 36 По отношение на тези правни основания в точка 78 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, от една страна, че не е надлежно доказано, че спорното решение е прието в съответствие с разпоредбите на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 и на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, и от

друга страна, че самите обстоятелства на приемането му накърняват основното право на РМОІ на ефективен съдебен контрол.

- 37 Поради това в точка 79 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че второто и третото правно основание са обосновани.

Искания на страните в производството по обжалване

- 38 С жалбата си Френската република иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да се произнесе окончателно по спора, като отхвърли жалбата на РМОІ или върне делото на Общия съд.

- 39 РМОІ иска от Съда:

- да обяви жалбата за недопустима,
- при условията на евентуалност да приеме, че не е необходимо да се произнася по жалбата,

- при условията на евентуалност по отношение на предходното да отхвърли жалбата,

- във всички случаи да осъди жалбоподателя да заплати направените от ответника съдебни разноски.

По жалбата

- ⁴⁰ Френската република посочва три правни основания, които са изведени от грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд при преценката съответно на принципите, свързани с правото на защита, на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 и на принципите, свързани с правото на ефективна съдебна защита.

По допустимостта на жалбата

Доводи на страните

- ⁴¹ Като напомня, че спорното решение е отменено и заменено с Решение 2009/62, което не я посочва в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, РМОІ твърди, че Френската република няма правен интерес от настоящата жалба и че поради това последната е недопустима. Според РМОІ Съдът следва при условията на евентуалност да откаже да се произнесе по жалбата, поради това че тя е без предмет.

- 42 Френската република счита, че жалбата е допустима, като в това отношение поддържа по-специално, че съгласно член 56, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз не следва да доказва правния си интерес.

Съображения на Съда

- 43 Съгласно постоянната съдебна практика наличието на правен интерес на жалбоподателя предполага жалбата да може чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала (вж. по-специално Решение от 3 септември 2009 г. по дело Moser Baer India/Съвет, C-535/06 P, Сборник, стр. I-7051, точка 24 и цитираната съдебна практика).
- 44 При все това, тъй като Френската република е встъпила в производството пред Общия съд, от член 56, втора алинея от Статута на Съда следва, че тази държава членка може да обжалва решението на Общия съд, дори и ако то не я засяга пряко.
- 45 Освен това от третата алинея на същия член следва, че независимо дали са били страни по спора в първоинстанционното производство, държавите членки не следва да доказват правен интерес, за да обжалват решение на Общия съд (Решение от 8 юли 1999 г. по дело Комисия/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, стр. I-4125, точка 171).
- 46 В противоречие с твърдението на РМОИ настоящата жалба не е изгубила предмета си, тъй като спорното решение, включващо РМОИ в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, е отменено и заменено с Решение 2009/62, което, позовавайки се на обжалваното съдебно решение, вече не я посочва в актуализираната редакция на този списък.

- 47 В действителност, от една страна, ако Съдът уважи жалбата и по същество отхвърли искането на РМОИ за отмяна на спорното решение, това би означавало, както основателно посочва Френската република, това решение да бъде възстановено в правния ред на Съюза за периода между 16 юли 2008 г. — датата на влизане в сила на спорното решение, и 27 януари 2009 г. — датата на влизане в сила на Решение 2009/62, което отменя без обратно действие спорното решение и заличава името на РМОИ от списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001.
- 48 От друга страна, приемането на Решение 2009/62 явно не е довело до прекратяване на спора между страните и следователно до отпадане на предмета на жалбата (вж. по аналогия по-специално Определение на Съда от 1 декември 2004 г. по дело СХВП/Zapf Creation, C-498/01 P, Recueil, стр. I-11349, точка 12).
- 49 Всъщност Френската република продължава да твърди, че включването чрез спорното решение на РМОИ в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 е обосновано, като освен това изтъква пред Съда, че продължава да има правен интерес от признаване на допуснатите от Общия съд грешки в обжалваното съдебно решение, за да може да поиска Съветът отново да впише РМОИ в този списък.
- 50 При тези условия, тъй като жалбата не е останала без предмет, Съдът следва да се произнесе по нея.

По съществуването на спора

По първото правно основание, изведено от наличието на грешка при прилагане на правото при преценката на принципите, свързани с правото на защита

— Доводи на страните

- 51 Според Френската република Общият съд е допуснал нарушение, установявайки в точка 37 от обжалваното съдебно решение, че спорното решение е прието в противоречие с принципите, свързани с правото на защита, тъй като Съветът го е приел, без предварително да съобщи на РМОІ новата информация или материали по преписката, които според него оправдават оставането ѝ в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001.
- 52 Съгласно практиката на Съда имало изключения по отношение на необходимостта от предварително съобщаване за предприемането на мярка по замразяване на средства, по-специално в случай на първоначално решение за замразяване на средства, когато това съобщаване би навредило на ефикасността на подобни ограничителни мерки (Решение от 3 септември 2008 г. по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, С-402/05 Р и С-415/05 Р, Сборник, стр. I-6351, точки 339—341).
- 53 Френската република счита, че при приемането на спорното решение е съществувала явна опасност от прекъсване на приложимата по отношение на РМОІ мярка за замразяване на средства и следователно опасност от засягане на ефикасността на подобна мярка.

- 54 След влизането в сила на разпореждането от 23 юни 2008 г. в деня след публикуването му и заличаването от Home Secretary на името на РМОИ от списъка на забранените организации по силата на Terrorism Act 2000 разпореждането на Home Secretary от 28 март 2001 г., на което, като решение на компетентен орган, се основава Решение 2007/868, не можело повече да бъде основание за вписването на РМОИ в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, без да се наруши член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931.
- 55 Френската република допълва, че макар разпореждането от 23 юни 2008 г. действително да няма автоматично и непосредствено действие по отношение на Решение 2007/868, Съветът все пак не може да остави да продължи да съществува положение, при което липсва основание за посоченото решение, а трябва в най-кратък срок да предприеме съответни последващи действия.
- 56 Тъй като Съветът получил на 9 юни 2008 г. нова информация от френските власти — а именно за образуваната на 9 април 2001 г. съдебна проверка срещу 17 предполагаеми членове на РМОИ и за разследването на 24 души, — която според тези власти обосновавала поисканото от тях вписване на РМОИ в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, Съветът следвало, за да осигури ефикасността на санкциите, да избягва всяко прекъсване на замразяването на средствата и следователно да приеме възможно най-бързо ново решение, което включва РМОИ в този списък.
- 57 Освен това Френската република напомня, че съгласно член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931 в края на юни 2008 г. Съветът е бил длъжен в най-кратък срок да преразгледа установения с Решение 2007/868 списък.

58 РМОІ твърди, че в обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е отхвърлил тези изтъкнати и в настоящото производство доводи на Съвета, като е приел по-специално, че при обстоятелствата по настоящия случай Съветът не е имал право да не ѝ предостави предварително разглежданата нова информация, с мотива че в противен случай би възникнала опасност от прекъсване на замразяването на средствата на РМОІ. Освен това преценката на Общия съд се основавала на факти, които не могли да бъдат оспорени в рамките на производство по обжалване.

— Съображения на Съда

59 В точки 36 и 37 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че като е приел спорното решение, без да съобщи предварително на РМОІ новата информация или новите материали по преписката, които според него обосновават запазването ѝ в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, и а fortiori, като не е дал възможност на РМОІ да изрази ефективно становището си по този въпрос преди приемането на решението, Съветът е нарушил принципите, свързани със зачитането на правото на защита, изложени по-специално в точки 120, 126 и 131 от посоченото по-горе Решение по дело Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет.

60 Принципите, на които Общият съд се е позовал в този смисъл и които не се оспорват от Френската република, следват и от практиката на Съда (вж. Решение по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, посочено по-горе, точки 338—341 относно Регламент (ЕО) № 881/2002 на Съвета от 27 май 2002 година за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени срещу определени физически лица и образувания, свързани с Осам бен Ладен, мрежата на Ал Кайда и талибаните, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 467/2001 на Съвета за забрана на износа на някои стоки и услуги за Афганистан, за засилване на забраната на полети и удължаване на замразяването на средства и други финансови ресурси по отношение на талибаните в Афганистан (ОВ L 139, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 189).

- 61 В това отношение следва да се напомни, че при приемане на първоначално решение за замразяване на средства Съветът не е длъжен да съобщава предварително на съответното лице или образувание мотивите, с които възнамерява да обоснове включването на името на това лице или образувание в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001. Всъщност, за да не се засегне ефикасността на подобна мярка, тя трябва по самото си естество да бъде изненадваща и да може да се приложи незабавно. В такъв случай по принцип е достатъчно институцията да уведоми съответното лице или образувание за мотивите и да им предостави правото да бъдат изслушани едновременно със или непосредствено след приемането на решението.
- 62 От друга страна, в случай на последващо решение за замразяване на средства, с което се запазва вече включено в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 име на лице или образувание, този ефект на изненада не е необходим, за да се осигури ефикасността на мярката, поради което приемането на решението по принцип би трябвало да се предхожда от съобщаване на установените факти и доказателства, както и от предоставяне на възможност за изслушване на съответното лице или образувание.
- 63 В дадения случай в обжалваното съдебно решение Общият съд е приложил тези принципи, като правилно е заключил, че щом със спорното решение името на РМОИ е било оставено в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, в който списък то фигурира от момента на първоначалното му вписване на 3 май 2002 г. по силата на Решение 2002/334, то Съветът не е могъл, както е постъпил в дадения случай, да съобщи приетите за установени по отношение на РМОИ нови уличаващи доказателства едновременно с приемането на спорното решение. Съветът е трябвало непременно да гарантира спазването на правото на защита на РМОИ, по-конкретно като ѝ съобщи приетите за установени по отношение на нея факти и доказателства и ѝ предостави правото да бъде изслушана преди приемането на решението.
- 64 В това отношение следва да се подчертае, както генералният адвокат отбелязва в точка 103 от заключението си, че основно значение за правото на защита имат изискването за съобщаване на уличаващите доказателства и правото да бъдат

дадени обяснения преди приемането на мярка като спорното решение, налагаща прилагането на ограничителни мерки. Това е вярно в още по-голяма степен поради обстоятелството, че такива мерки оказват значимо въздействие върху правата и свободите на посочените лица и групи.

- 65 Всъщност правилото, според което на адресата на увреждащо решение трябва да бъде предоставена възможност да изложи своето становище, преди да бъде прието решението, има за цел компетентният орган да бъде в състояние да отчете надлежно всички релевантни елементи. За да осигури на посочения адресат ефективна защита, това правило цели по-конкретно последният да има възможност да поправи грешка или да изтъкне такива свързани с личното му положение елементи, които могат да насочат към това решението да бъде прието, да не бъде прието или да има едно или друго съдържание (вж. в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г. по дело *Sopropé*, C-349/07, Сборник, стр. I-10369, точка 49).
- 66 Освен това основното право на спазване на правото на защита в хода на производство, което предшества приемането на ограничителна мярка като спорното решение, е изрично предвидено в член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз, която съгласно член 6, параграф 1 ДЕС има същата правна сила като Договорите.
- 67 Ако, както бе напомнено в точка 61 от настоящото решение, по отношение на първоначалните решения за замразяване на средства се допуска изключение от това основно право, това е обосновано от необходимостта да се осигури ефикасност на мерките за замразяване на средства и в крайна сметка от императивни съображения, свързани със сигурността или с международните отношения на Съюза и на неговите държави членки (вж. в този смисъл Решение по дело *Kadi* и *Al Barakaat International Foundation/Съвет* и Комисия, посочено по-горе, точка 342).

- 68 При все това в точки 39—44 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда доводите на Съвета, съгласно които той е имал основания да съобщи приетите за установени по отношение на РМОІ нови уличаващи доказателства едновременно с приемането на спорното решение, а не преди това, независимо от обстоятелството, че не става дума за първоначално решение за замразяване на средства, поради особеното му положение по случая, и по-конкретно поради неотложността, с която спорното решение е трябвало да бъде прието.
- 69 Тези доводи по същество са изложени от Френската република в рамките на настоящото производство.
- 70 Общият съд обаче приема, от една страна, че още от датата на постановяване на решението на Court of Appeal на 7 май 2008 г. е била окончателно прекратена възможността Съветът да продължи да се позовава на разпореждането на Home Secretary от 28 март 2001 г. като на решение на компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, за да остави РМОІ в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001. Освен това с разпореждане от 23 юни 2008 г., влязло в сила на следващия ден, Home Secretary се е съобразил със съдебното решение и е заличил РМОІ от списъка на организациите, забранени на основание на Terrorism Act 2000.
- 71 От друга страна, е безспорно, че на 9 юни 2008 г. Съветът е получил от Френската република нова информация за образуванията във Франция съдебни производства срещу предполагаеми членове на РМОІ, за която тази държава членка е счела, че може да обоснове запазването на организацията в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001.
- 72 В това отношение следва да се отбележи, че Съветът е трябвало в най-кратък срок да проучи новата информация и да реши или че тя представлява решение на компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, което може да обоснове оставянето на РМОІ в посочения списък, или че тази група следва незабавно да се извади от списъка.

- 73 Макар действително, както посочва Френската република, Съветът да не е могъл, поне след 24 юни 2008 г., да остави да продължи да съществува положение, при което липсва основание за Решение 2007/868, а е трябвало в най-кратък срок да предприеме съответни последващи действия, то все пак, както впрочем тази държава членка признава и както с основание посочва Общият съд в точка 42 от обжалваното съдебно решение, нито решението на Court of Appeal от 7 май 2008 г., нито разпореждането на Home Secretary от 23 юни 2008 г. са имали автоматично и непосредствено действие по отношение на приложимото тогава Решение 2007/868.
- 74 В действителност последното решение остава в сила въз основа на презумпцията за законосъобразност на актовете на институциите на Съюза, която съгласно постоянната практика на Съда предполага те да произвеждат правно действие, докато не бъдат оттеглени, отменени в производство по жалба за отмяна или обявени за недействителни в резултат на преюдициално запитване или на възражение за незаконосъобразност (вж. по-специално Решение от 12 февруари 2008 г. по дело CELF и *Ministre de la Culture et de la Communication*, C-199/06, Сборник, стр. I-469, точка 60, както и цитираната съдебна практика).
- 75 Следователно, като се има предвид и основното значение, което, както бе напомнено в точки 64 и 65 от настоящото решение, следва да се отдава на спазването на правото на защита в процедурата по приемане на решение като спорното, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки в точки 39 и 43 от обжалваното съдебно решение, че Съветът не е доказал необходимостта от приемане на спорното решение толкова неотложно, че да не се позволи на тази институция да съобщи на РМОИ събраната срещу нея нова информация и да ѝ даде възможност да бъде изслушана.
- 76 От всички тези съображения следва, че първото правно основание е неоснователно.

По второто и третото правно основание

- 77 Второто и третото правно основание — изведени съответно от нарушение на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 и от грешка при прилагане на правото, допусната при преценката на принципите, свързани с правото на ефективна съдебна защита — се отнасят до втората част на обжалваното съдебно решение, в която Общият съд разглежда и приема за обосновани изложените пред него от страна на РМОИ второ и трето правно основание.
- 78 В това отношение трябва да се констатира, че след като в точка 47 от обжалваното съдебно решение се приема, че спорното решение следва да се отмени поради нарушение на правото на защита на РМОИ, в точка 48 от същото съдебно решение Общият съд посочва, че макар при тези условия да не е необходимо произнасяне по останалите правни основания на жалбата, той все пак ще разгледа изложените пред него второ и трето правно основание поради тяхното значение във връзка с основното право на ефективна съдебна защита.
- 79 Съгласно постоянната практика обаче Съдът веднага отхвърля оплаквания, насочени срещу мотивите, изложени по съображения за изчерпателност в решение на Общия съд, тъй като тези оплаквания не биха могли да доведат до отмяната на това решение и следователно са неотнوسими (вж. по-специално Решение от 2 септември 2010 г. по дело Комисия/Deutsche Post, С-399/08 P, Сборник, стр. I-7831, точка 75 и Решение от 29 март 2011 г. по дело Anheuser-Busch/Budějovický Budvar, С-96/09 P, Сборник, стр. I-2131, точка 211, както и цитираната съдебна практика).
- 80 При тези условия следва да се приеме, че второто и третото правно основание са неотносими.
- 81 Тъй като никое от изложените от Френската република правни основания не е уважено, жалбата следва да се отхвърли.

По съдебните разноси

- 82 Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. След като РМОИ е направила искане в този смисъл и Френската република е загубила делото, последната трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноси.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**

- 2) **Осъжда Френската република да заплати съдебните разноси.**

Подписи